

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: B.H., ..., proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, IČ 70891168,
Závodní 353 /88, 360 21 Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného **ze dne 27.01.2016, č.j. 3753/DS/15-3**,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 27.01.2016 č.j. 3753/DS/15-3 se z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odboru právního, ze dne 6.10.2015 č.j. 18088/2015/OP/SISI-43, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“), pro porušení § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona a přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením § 58 odst. 5 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.500,-Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě namítal nicotnost a zmatečnost napadeného rozhodnutí s tím, že obsahuje rozporuplná tvrzení a přidává zmatečná tvrzení o řidiči T. ze dne 13.2.2015, zřejmě z jiného případu. Dále žalobce tvrdil, že uvedeného dne nesvítíl na cyklostezce v noci z bezpečnostních důvodů, že mu nebyl prokázán alkohol v krvi a že nikoho, ani sebe, neohrozil, tudíž se nedopustil žádného přestupku.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

V doplnění žaloby ze dne 29.4.2016 žalobce uvedl, že například na straně 3 napadeného rozhodnutí se uvádí, že bylo provedeno třetí odborné měření 2.11.2013, což je nesmysl. Také se uvádí, že byl kontrolován řidič T., tedy jiný případ. Dále podle žalobce jsou nejednotná tvrzení městských strážníků a PČR o tom, kde se žalobce pohyboval. Jednou na ulici Spartakiádní, poté na cyklostezce, kde ho poprvé uviděla svědkyně B., městská strážnice. Uviděla žalobce na cyklostezce zprava z jejího pohledu. Za zmatečné označuje žalobce i tvrzení strážníků a policistů o tom, že měl nekoordinované pohyby, ale normální orientaci, že nepůsobil pod vlivem alkoholu, nevykazoval známky požití alkoholu, ale byl z něho cítit alkohol. Podle policistky F. byl cítit hodně alkohol. Podle žalobce si tato psala protokol na kapotě auta a žalobce zatím stál u plotu na opačné straně cyklostezky v takové vzdálenosti, že nemohla nic cítit. K žalobci se přiblížil pouze policista za účelem fotografování. Žalobce si stěžoval, že byl mráz a zbytečným zdržováním na mrazu se nachladil. Žalobce má za to, že označené okolnosti vylučují, aby jeho jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti. Tvrdil, že nedošlo k naplnění materiálního znaku přestupku, že nikoho ani sebe neohrozil, ani nikomu nevznikla škoda. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „*NSS*“) ze dne 14.12.2009 č.j. 5As 104/2008-45.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí se jméno T. objevilo, ale šlo o zřejmou nesprávnost spočívající v chybně uvedeném jménu v písemném vyhotovení rozhodnutí opravenou opravným usnesením. Žalovaný odmítl tvrzení, že by se jednalo o jiné řízení. Svědkové podle žalovaného do protokolu vypovídali tak, jak danou chvíli vnímali a jak si ji zapamatovali. Vypovídali samostatně, nezávisle na sobě a každý uvedl, kde žalobce spatřil. Čtyři svědci viděli žalobce každý v jiném okamžiku a z různých úhlů pohledu. Je proto logické, že jejich výpovědi nejsou zcela shodné, zejména vzhledem k tomu, že hlídka Policie České republiky (dále jen „*PČR*“) přijela na místo s odstupem 15 minut od okamžiku od jejího přivolání strážníky. Podle žalovaného k zastavení žalobce došlo v místě, kde se ulice Spartakiádní přimyká ke stezce č. 2017 proto, že žalobce v pozdních večerních hodinách řídil jízdní kolo bez osvětlení předepsaného pro tuto denní dobu. Podezření na požití alkoholu vzniklo až v průběhu kontroly. Podle žalovaného jízdu na neosvětleném jízdním kole v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy mohl cyklista být ještě pod jeho vlivem, je zájem společnosti na bezpečném provozu na pozemních komunikacích ohrožen zásadně bez toho, že by došlo k nějakým následkům. Ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu nepodmiňuje zákaz řízení vozidla po požití alkoholického nápoje následně způsobenou škodou na životě, zdraví či majetku. Stejně tak ustanovení § 58 odst. 5 téhož zákona nepodmiňuje povinnost mít za snížené viditelnosti na jízdním kole rozsvícené předepsané osvětlení hustotou provozu na pozemní komunikaci či pohybem chodců.

V replice žalobce upozornil na další zmatečnost ve vyjádření žalovaného s tím, že tvrzení o zastavení žalobce v místě, kde se ulice Spartakiádní přimyká k cyklostezce, je v rozporu s výpovědí strážnice, podle níž žalobce uviděla poprvé na cyklostezce a byl zastaven na cyklostezce u skateparku. Podle mapy ulice a cyklostezka se křižují v pravém úhlu v místě přechodu pro chodce, kde právě strážnice žalobce poprvé viděla.

Součástí správního spisu je oznámení přestupku, podle něhož žalobce dne 12.2.2015 ve 23:05 hod. v Sokolově na ulici Spartakiádní ve směru na cyklistickou stezku řídil jízdní kolo Durango Project a za jízdy neměl řádně osvětlené jízdní kolo a byl kontrolován a přístrojem Dräger alcotest 7510 mu byla naměřena ve 23:34 hod. hodnota 0,29 ‰ alkoholu

v dechu. Při druhém měření ve 23:39 hod. mu byla naměřena hodnota 0,27‰ alkoholu v dechu. Žalobce oznámení o přestupku odmítl podepsat, stejně jako výtisky výsledků měření na dechovém analyzátoru. Podle úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů ze 13.2.2015 měl žalobce zmatečné, neklidné a zpomalené chování, nekoordinované pohyby a nejistou chůzi. Dále je součástí spisu fotodokumentace a záznamy videa z dopravní kontroly na CD. Dále je součástí správního spisu ověřovací list analyzátoru alkoholu v dechu ze dne 28.4.2014 a protokol o jeho zkoušce.

Při jednání dne 16.6.2015 svědkyně policistka M.F. uvedla, že uvedeného dne během nočních hodin byla s kolegou S. přivolána na cyklostezku u zimního stadionu. Volala Městská policie Sokolov, že má problémy s cyklistou. Ten měl klasické jízdní kolo bez předepsaného osvětlení. Osvětlení vyndal žalobce z kapsy oděvu. Hlídka městské policie sdělila, že měl pozitivní výsledky dechové zkoušky na alkohol. I přesto chtěla policie řešit věc blokově, ale žalobce nesouhlasil. Cyklista byl ztotožněn s předloženými doklady a v evidenci. Hlídka PČR provedla dechové zkoušky, které byly pozitivní. Žalobce uvedl, že odpoledne měl jedno pivo a nějaké víno. Na dotaz, zda chce být řešen v blokovém řízení, uvedl, že nic platit nebude a ať si napíší, co chtějí. Pak odmítl na místě podepsat veškeré písemnosti. Cyklistovi byla další jízda zakázána a kolo odtlačil. Neměl světla vpředu ani vzadu. Podle sdělení žalobce osvětlení bylo nefunkční, a proto jej sundal. Jeho chování bylo arogantní, ale nepůsobil pod vlivem alkoholických nápojů, ale byl z něj cítit alkohol tak silně, až svědkyni překvapilo, že nadýchal malé množství alkoholu v dechu.

Při jednání dne 23.7.2015 svědek M.S. uvedl, že s kolegyní F. dojeli na místo cca. kolem 23:30 hod., kdy bylo zjištěno, že cyklista jel bez stanoveného osvětlení dle sdělení strážníků městské policie. Žalobce s pokutou souhlasil a policisté si všimli, že je z jeho dechu cítit alkohol a vyzvali ho k dechové zkoušce. Žalobce se na výzvu strážníků odmítl podrobit dechové zkoušce, proto byli přivoláni policisté PČR. V informačním systému PČR byl žalobce ztotožněn. Jelikož z jeho dechu byl cítit alkohol a měl celkově zpomalené reakce, byl vyzván a podrobil se dvěma dechovým zkouškám. Oznámení přestupku odmítl podepsat. Svědek prováděl dechové zkoušky, potvrdil, že z žalobce byl cítit alkohol.

Svědek strážník Městské policie Sokolov J.I. uvedl, že předmětného dne s kolegyní B. projížděli ulicí Spartakiádní v Sokolově a viděli cyklistu přejíždějícího přechod pro chodce přes cyklostezku u prodejny gyrosu. Cyklista neměl předepsané osvětlení vpředu ani vzadu. Zastavili ho a vyzvali k předložení dokladu totožnosti, který nepředložil, a proto byla provedena lustrace v systémech PČR dle telefonického hovoru na PČR. Kolegyně sdělila cyklistovi, že mu uloží blokovou pokutu, ale on s tím nesouhlasil z důvodu její výše. Z cyklisty cítili alkohol, proto ho vyzvali k orientační dechové zkoušce. Zjistili, že jim nefunguje přístroj. Znovu tedy zavolali na PČR. Hlídka PČR řešení přestupku převzala na místě a provedla dechovou zkoušku. Poté po pěti minutách byla provedena druhá zkouška, rovněž pozitivní. Žalobce podle svědka uváděl, že byl někde v bazénu a požil tam nějaký alkohol. Oznámení přestupku odmítl žalobce podepsat. Následně cyklista jízdní kolo odtlačil. Svědek uvedl, že on i jeho kolegyně viděli cyklistu jet na jízdním kole, když šlapal a nijak se nedotýkal země. Hlídka PČR přijela cca. po 15 minutách od započetí kontroly. Žalobce byl arogantní, byl z něj cítit alkohol, ale nevykazoval známky požití alkoholu.

Při jednání dne 3.9.2015 svědkyně P.B. potvrdila, že s kolegou I. před týdnem kolem 23 hod. potkali pána na kole bez světla, zastavili ho, a jelikož z něj byl cítit alkohol, zavolali policii. Totožnost byla zjištěna lustrací na PČR po telefonu. Dávali žalobci dýchnout, ale protože neměli funkční tiskárnu, volali státní policii. Nebo nefungoval Dräger. Státní policie

následně věc převzala. Předepsané osvětlení na jízdním kole nebylo ani vpředu ani vzadu. Svědkyně žalobce na jízdním kole viděla jet. Hlídka PČR přijela cca. po čtvrt hodině. Žalobce jevil známky požití alkoholu např. nejistou mluvou. Svědkyně uvedla, že poprvé viděla žalobce v okamžiku, kdy byl na přechodu z cyklostezky na mostě, a žalobkyně byla na přechodu pro chodce od Penny marketu. Žalobce z jejího pohledu přijížděl z pravé strany. Byl zastaven na cyklostezce u skateparku. Viděla ho přejíždět silnici v místě přechodu. Alkohol cítila cca. na vzdálenost 1 metr.

V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že svůj názor opřel o dokumenty ve správním spisu, zejména o oznámení přestupku ze dne 26.2.2015, z něhož vyplynulo, že dne 12.2.2015 byla žalobci naměřena hodnota 0,29 promile alkoholu ve 23:34 hod., dále téhož dne 0,27 promile ve 23:39 hod. a „při třetím odborném měření dne 2.11.2013 hodnota 0,29 promile alkoholu.“ Žalovaný konstatoval, že vycházel z úředního záznamu o kontrole řidiče a v této souvislosti se uváděl, že „při kontrole se řidič T. choval odmítavě, pohyby měl nekoordinované, orientaci normální, postoj a chůzi nejistou, z řidiče byl cítit alkohol.“ Na základě spisu měl žalovaný za prokázané, že žalobce dne 12.2.2015 kolem 23:05 hod. jel jako cyklista na jízdním kole bez předepsaného osvětlení a v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod jeho vlivem, neboť mu byla při silniční kontrole prokázána hladina alkoholu v krvi ve výši 0,05 promile po odečtení toleranční srážky. Tato specifikace skutku odpovídá i výroku rozhodnutí. K námitkám žalobce žalovaný poukázal na ust. § 2 odst. 1 zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, podle něhož je pozemní komunikace dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci a žalobce jako účastník provozu na pozemních komunikacích je povinen řídit se pravidly zákona o silničním provozu i jako řidič jízdního kola. Žalovaný nemá na základě tvrzení svědkyně Bartošové o místu zjištění přestupku žádných pochyb, neboť toto porovnal s mapovým prohlížečem a zjistil, že cyklostezka vedoucí od ulice Vítězné je přerušena komunikací s přechodem pro chodce, kde byl žalobce spatřen při jízdě na kole a dále cyklostezka pokračovala. Dále svědek I. podle žalovaného potvrdil, že žalobce při jízdě se nedotýkal země. Žalovaný nemá důvod o podaném svědectví pochybovat, neboť se jedná o osvětlený úsek komunikace a rozdíl mezi běžnou jízdou na kole a odrážením je rozpoznatelný. Namísto byla provedena dvě odborná měření podle přístroje Dräger, jeho technická způsobilost byla řádně doložena v řízení o přestupku. Mezi výsledky nebyl rozdíl více než 10%. Záznamy o dechových zkouškách vypovídají o tom, že byly dechové zkoušky provedeny v souladu se zákonem a výsledky jsou nezpochybnitelné. V případě pochybností má kontrolovaný vždy možnost požádat o lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu, což žalobce neučinil. K výpovědím svědků žalovaný dodal, že se jedná o jejich subjektivní vnímání každého z nich, existence rozdílných tvrzení je tak s ohledem na dobu od spáchání přestupku zcela přípustná. V rámci dokazování nemá žádný význam skutečnost, zda obviněný vykazoval známky požití alkoholu a jak se choval při silniční kontrole, podstatné jsou výsledky dechových zkoušek provedené schváleným dechovým analyzátozem. Z naměřených hodnot správní orgán správně odečetl toleranční hodnotu, která je součtem toleranční odchylky analyzátoru 0,04 promile a hodnoty fyziologické hladiny 0,20 promile, která může být způsobena např. přirozenou hladinou alkoholu v krvi či požitím ovocného kompotu nebo přípravkem proti kašli či rýmě v běžném množství.

Součástí spisu je i opravné usnesení žalovaného ze dne 29.8.2016, podle něhož bylo v odůvodnění písemného vyhotovení žalobou napadeného rozhodnutí na str. 3 odst. 7 věta třetí nahrazeno jméno T. jménem H.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Žaloba je důvodná.

V daném případě předchozí rozsudek zdejšího soudu byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16.5.2018 čj. 5 As 172/2017 – 33.

V rozsudku NSS se uvádí, že „v souzeném případě byl stěžovatel zadržen bez osvětlení kola a byla mu naměřena hodnota alkoholu ve výši 0,05 promile. Tyto skutečnosti samy o sobě nepostačují k závěru o nedostatku materiální stránky přestupku, nicméně měly by vést správní orgán k tomu, aby na materiální stránku daného jednání zaměřil svou pozornost. To platí zvláště za okolností, za kterých byl stěžovatel zadržen; stěžovatel rovněž uváděl skutečnosti, které podle jeho názoru snižovaly společenskou nebezpečnost jeho jednání na takovou míru, že by materiální znak přestupku nebyl naplněn. Správní orgány v daném případě nebraly v potaz např. to, že k posuzovanému jednání došlo v pozdních nočních hodinách, v místech s nízkou, resp. žádnou hustotou provozu (na cyklostezce – přičemž i v místě, kde byl stěžovatel zastaven, jsou rozpory), kde nemohl stěžovatel dle svého tvrzení nikoho ohrozit, měl tedy za to, že zájem společnosti chráněný skutkovou podstatou daného přestupku (jeho objekt) na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu nebyl v daném případě ohrožen. Správní orgán je povinen si v přestupkovém řízení opatřit takové důkazy, které mu umožní rozhodnout o tom, zda byl přestupek spáchán či nikoliv, tedy i o tom, zda byl posuzovaným jednáním **porušen nebo alespoň ohrožen zájem společnosti ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o přestupcích**. Správní orgány se uvedenými okolnostmi z pohledu materiální stránky přestupku, z něhož byl stěžovatel obviněn [dle § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu měl *řídít vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky*; dle § 58 odst. 5 byl *povinen za snížené viditelnosti mít za jízdy rozsvícen světlomet s bílým světlem svítícím dopředu a zadní svítidlo se světlem červené barvy nebo přerušovaným světlem červené barvy. Je-li vozovka dostatečně a souvisle osvětlena, může cyklista použít náhradou za světlomet svítidlo bílé barvy s přerušovaným světlem*] z toho hlediska, zda nesnižují společenskou nebezpečnost jednání stěžovatele na takovou míru, že by nebyla naplněna materiální stránka přestupku, nezapomínaly. Nutno konstatovat, že hodnocení těchto okolností nenašlo žádný odraz ani ve výši uložené pokuty, resp. správní rozhodnutí neobsahuje vůbec žádnou úvahu stran odůvodnění výše pokuty.“

Dle názoru krajského soudu z výše cit. rozsudku NSS vyplývá, že Nejvyšší správní soud v projednávané věci má za to, že si správní orgán (a následně i krajský soud) nedostatečně zhodnotil otázku naplnění materiální stránky přestupku. Krajský soud je vázán právním názorem NSS, a proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně zavázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., avšak žalobce, který měl ve věci plný úspěch, byl osvobozen zdejším soudem od zaplacení soudního poplatku, a proto nebyla přiznána náhrada žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je kasační stížnost nepřipustná; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. V takovém případě kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 29. června 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně